సూర్యసూక్తమ్

ఓం॥ నమో మిత్రస్య వరుణస్య చక్షసే మహో దేవాయ తదృతం సపర్యత ।

దూరేదృశే దేవజాతాయ కేతవే దివస్పుత్రాయ సూర్యాయ శంసత ॥ ॥1॥

సా మా సత్యోక్తిః పరి పాతు విశ్వతో ద్యావా చ యత్ర తతనన్నహాని చ।

విశ్వమన్యన్ని విశతే యదేజతి విశ్వాహాపో విశ్వాహోదేతి సూర్యః ॥ ॥2॥

న తే అదేవః ప్రదివో ని వాసతే యదేతశేభిః పతరై రథర్యసి ।

ప్రాచీనమన్యదను వర్తతే రజ ఉదన్యేన జ్యోతిషా యాసి సూర్య ॥ ॥3॥

యేన సూర్య జ్యోతిషా బాధసే తమో జగచ్చ విశ్వముది-యర్షి భానునా ।

తేనాస్మద్విశ్వామనిరామనాహుతిమపామీవామప దుష్ష్వప్న్యం సువ ॥ ॥4॥

విశ్వస్య హి ప్రేషితో రక్షసి వ్రతమహేళయన్నుచ్చరసి స్వధా అను ।

యదద్య త్వా సూర్యాపబ్రవామహే తం నో దేవా అను మంసీరత క్రతుమ్॥ ॥5॥

తం నో ద్యావాపృథివీ తన్న ఆప ఇంద్రః శృణ్వన్తు మరుతో హవం వచః ।

మా శూనే భూమ సూర్యస్య సంధృశి భద్రం జీవన్తో జరణామశీమహి॥ ॥6॥

విశ్వాహా త్వా సుమనసః సుచక్షసః ప్రజావన్తో అనమీవా అనాగసః ।

ఉద్యంతం త్వా మిత్రమహో దివేదివే జ్యోగ్జీవాః ప్రతి పశ్యేమ సూర్య॥ ॥7॥

మహి జ్యోతిర్బిభ్రతం త్వా విచక్షణ భాస్వన్తం చక్షుషే చక్షుషే మయః ।

ఆరోహన్తం బృహతః పాజసస్పరి వయం జీవాః ప్రతి పశ్యేమ సూర్య॥ ॥8॥

యస్య తే విశ్వా భువనాని కేతునా ప్ర చేరతే ని చ విశన్తే అక్తుభిః ।

అనాగాస్త్వేన హరికేశ సూర్యాహ్నాహ్నా నో వస్యసావస్యసోదిహి॥ ॥9॥

శం నో భవ చక్షసా శం నో అహ్నా శం భానునా శం హిమాశం ఘృణేన ।

యథా శమధ్వంఛమసద్ దురోణే తత్ సూర్య ద్రవిణం ధేహి చిత్రమ్॥ ॥10॥

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః ॥